

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/461

z dnia 19 marca 2015 r.

ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedury podejmowania wspólnej decyzji w sprawie wniosku o zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego grupy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 231 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawna wymiana odpowiednich informacji między zainteresowanymi krajowymi organami nadzoru jest niezbędna dla zapewnienia skutecznej procedury podejmowania wspólnej decyzji w sprawie modelu wewnętrznego grupy.
- (2) Aby zapewnić jednolite stosowanie procedury podejmowania wspólnej decyzji, ważne jest dokładne zdefiniowanie każdego etapu jej podejmowania. Jasna procedura ułatwia również wymianę informacji, wspiera wzajemne zrozumienie, rozwija relacje między zainteresowanymi organami nadzoru oraz wspiera skuteczny nadzór.
- (3) Niezbędne jest terminowe i realistyczne planowanie procedury wspólnej decyzji. Każdy zainteresowany organ nadzoru powinien przedstawić organowi sprawującemu nadzór nad grupą stosowne informacje w odpowiednim czasie.
- (4) Ustanowienie i udokumentowanie jasnych procedur podejmowania i wdrażania wspólnej decyzji powinno zagwarantować, że będzie ona w pełni uzasadniona.
- (5) Procedura podejmowania wspólnej decyzji w sprawie wniosku o zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego grupy powinna być spójna z procedurą w odniesieniu do decyzji w sprawie głównych zmian modelu wewnętrznego i zmian polityki wprowadzania zmian w modelach wewnętrznych grupy.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).
- (7) EIOPA przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽²⁾.
- (8) W celu zwiększenia pewności prawa w zakresie systemu nadzoru w fazie wprowadzenia przewidzianej w art. 308a dyrektywy 2009/138/WE, która rozpocznie się dnia 1 kwietnia 2015 r., należy zapewnić jak najszybsze wejście w życie niniejszego rozporządzenia, w dniu następującym po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszym rozporządzeniu określa się procedury, które mają być stosowane przez organy nadzoru w celu podjęcia wspólnej decyzji, o których mowa w art. 231 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, w sprawie wniosku o zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego grupy do obliczania skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłącalności grupy oraz kapitałowego wymogu wypłącalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wchodzących w skład grupy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia „zainteresowane organy nadzoru” to organy nadzoru wszystkich państw członkowskich, w których znajdują się siedziby powiązanych zakładów ubezpieczeń i powiązanych zakładów reasekuracji ubiegających się o zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego grupy do obliczania ich kapitałowego wymogu wypłacalności.

Artykuł 3

Porozumienie w sprawie procedury

1. Zainteresowane organy nadzoru uzgadniają procedurę osiągnięcia oraz sposób sformalizowania wspólnej decyzji w tym termin, główne etapy i wyniki, także z uwzględnieniem wymogów określonych w dyrektywie 2009/138/WE i doprecyzowanych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/35⁽¹⁾ uzupełniającym dyrektywę 2009/138/WE. Dokładając wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji zgodnie z art. 231 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, wszystkie zainteresowane organy nadzoru zapewniają terminowe osiąganie głównych etapów i wyników ustanowionych w odniesieniu do uzgodnionej procedury.
2. Podczas uzgadniania tej procedury zainteresowane organy nadzoru uwzględniają wszelkie przeszkody prawne lub procedury wewnętrzne, które mogą ograniczać ich zdolność do wyrażenia ich formalnej opinii w sprawie wniosku w określonym terminie. W tym celu wszystkie zainteresowane organy nadzoru informują pozostałe zainteresowane organy nadzoru o wszelkich przeszkodach prawnych lub procedurach wewnętrznych, które mogą istnieć w ich odpowiednich organach nadzoru.
3. Zainteresowane organy nadzoru niezwłocznie przekazują pozostałym zainteresowanym organom nadzoru wszelkie informacje, które mogą być istotne dla decyzji w sprawie wniosku.
4. W przypadku gdy zainteresowany organ nadzoru podnosi sprawę dotyczącą procedury, w szczególności w przypadku gdy porozumienie w sprawie decyzji prawdopodobnie nie zostanie osiągnięte, przedstawia on odpowiednie uzasadnienie pozostałym zainteresowanym organom nadzoru i stwierdza, czy zamierza skierować sprawę do EIOPA zgodnie z art. 231 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE. Organ sprawujący nadzór nad grupą konsultuje się z wszystkimi zainteresowanymi organami nadzoru, tak by znaleźć rozwiązanie w danej sprawie. Organ nadzoru uzgadniają termin wypracowania rozwiązania.
5. Jeżeli nie uda się wypracować zadowalającego rozwiązania w uzgodnionym terminie i właściwy organ nadzoru podejmie decyzję o skierowaniu sprawy do EIOPA, dokonuje tego niezwłocznie.

Artykuł 4

Wniosek dotyczący decyzji

1. Przed przedstawieniem wniosku dotyczącego decyzji zainteresowane organy nadzoru potwierdzają, że ocena wniosku została zakończona i że wynik tej oceny stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie wniosku.
2. Pozostałe zainteresowane organy nadzoru wyrażają swoją opinię na temat wniosku dotyczącego decyzji organowi sprawującemu nadzór nad grupą w formie pisemnej, streszczając wyniki przeprowadzonej oceny.
3. Organ sprawujący nadzór nad grupą, uwzględniając opinię pozostałych zainteresowanych organów nadzoru, o której mowa w ust. 2, sporządza pisemny wniosek dotyczący decyzji, w tym, w stosownym przypadku, warunki, którym podlega zaproponowana decyzja. Wniosek ten zawiera uzasadnienie decyzji oraz, w stosownym przypadku, warunków, jakim decyzja ta podlega.
4. Sporządzając wniosek dotyczący decyzji, organ sprawujący nadzór nad grupą uwzględnia, w stosownym przypadku, opinie wyrażone w trakcie oceny wniosku przez pozostałe zainteresowane organy nadzoru w odniesieniu do adekwatności modelu wewnętrznego grupy do obliczania skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy. W stosownym przypadku organ sprawujący nadzór nad grupą uwzględnia również opinie pozostałych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium organów nadzoru w odniesieniu do modelu wewnętrznego grupy.
5. Organ sprawujący nadzór nad grupą przekazuje wniosek dotyczący decyzji zainteresowanym organom nadzoru i, w stosownym przypadku, innym członkom i uczestnikom kolegium.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

6. Pozostałe zainteresowane organy nadzoru przedstawiają organowi sprawującemu nadzór nad grupą swoją pisemną opinię na temat wniosku dotyczącego decyzji, w tym, w stosownym przypadku, swoją opinię na temat warunków, którym podlega zaproponowana decyzja. Organ sprawujący nadzór nad grupą zbiera otrzymane opinie oraz przedstawia ich podsumowanie zainteresowanym organom nadzoru.

7. Organ sprawujący nadzór nad grupą organizuje co najmniej jedną konferencję z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru w celu omówienia wniosku dotyczącego decyzji i przedstawionych opinii. Konferencja ta może mieć formę faktycznego spotkania lub, po uzgodnieniu z wszystkimi zainteresowanymi organami nadzoru, może zostać zorganizowana za pomocą innych środków. Debata ma na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie wspólnej decyzji. Wszystkie zainteresowane organy nadzoru potwierdzają wówczas swoje opinie lub przesyłają w formie pisemnej swoje ostateczne opinie i zastrzeżenia do organu sprawującego nadzór nad grupą.

Artykuł 5

Ostateczna decyzja

1. W przypadku określonym w art. 231 ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli została podjęta wspólna decyzja, organ sprawujący nadzór nad grupą:

- a) przygotowuje dokument zawierający ostateczną decyzję w sprawie wniosku i, w stosownym przypadku, warunki, którym ta decyzja podlega;
- b) przesyła ostateczną decyzję wszystkim członkom kolegium i, w stosownym przypadku, uczestnikom kolegium, wraz z opiniami zainteresowanych organów nadzoru.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym, przedstawiciele zainteresowanych organów nadzoru posiadający odpowiednie uprawnienia do zobowiązania reprezentowanych przez siebie organów nadzoru pisemnie potwierdzają porozumienie w sprawie ostatecznej decyzji.

2. W przypadku określonym w art. 231 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli wspólna decyzja nie została podjęta, organ sprawujący nadzór nad grupą:

- a) przygotowuje dokument zawierający jego ostateczną decyzję;
- b) przygotowuje dokument zawierający opinie i zastrzeżenia, o których mowa w art. 4 ust. 7;
- c) informuje o opiniach i zastrzeżeniach odpowiednich zainteresowanych organów nadzoru oraz, w stosownym przypadku, uzasadnia, dlaczego organ sprawujący nadzór nad grupą nie podzielił tych opinii, przedstawiając zainteresowanym organom nadzoru dokument zawierający jego decyzję, zgodnie z art. 231 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE;
- d) przesyła decyzję pozostałym członkom kolegium i, w stosownym przypadku, uczestnikom kolegium, wraz z opiniami i zastrzeżeniami zainteresowanych organów nadzoru.

Artykuł 6

Powiadomienie o decyzji

1. Po podjęciu ostatecznej decyzji organ sprawujący nadzór nad grupą niezwłocznie przekazuje wnioskodawcy swoją decyzję.

2. W przypadku udzielenia zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego grupy organ sprawujący nadzór nad grupą przedstawia w dokumencie zawierającym decyzję:

- a) czy podjęta decyzja stanowi wspólną decyzję zgodnie z art. 231 ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE, czy też została ona podjęta przez organ sprawujący nadzór nad grupą zgodnie z art. 231 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) uzasadnienie decyzji;
- c) nazwy powiązanych zakładów objętych zakresem stosowania modelu wewnętrznego do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy;
- d) nazwy powiązanych zakładów, którym udzielono zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego grupy do obliczania ich kapitałowego wymogu wypłacalności;
- e) w stosownym przypadku, ryzyko i główne obszary działalności objęte częściowym modelem wewnętrznym;
- f) datę początkową, od której kapitałowe wymogi wypłacalności wymienione w lit. c) i d) oblicza się przy użyciu modelu wewnętrznego grupy;

- g) w stosownym przypadku, warunki, którym podlega dane zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego grupy, oraz uzasadnienie tych warunków;
- h) w stosownym przypadku, wymóg, zgodnie z którym przedsiębiorstwo opracowuje i przedstawia plan rozszerzania zakresu modelu wewnętrznego, w tym opis i harmonogram realizacji planu;
- i) w stosownym przypadku, zatwierdzoną technikę integracji, za pomocą której częściowy model wewnętrzny może zostać zintegrowany ze standardową formułą kapitałowego wymogu wypłacalności.

3. W przypadku odrzucenia wniosku o stosowanie modelu wewnętrznego grupy organ sprawujący nadzór nad grupą przedstawia w dokumencie zawierającym decyzję krótki opis części lub aspektów modelu wewnętrznego, które nie spełniają wymogów odnoszących się do stosowania modelu wewnętrznego grupy, a także szczegółowe odniesienie do wymogów, które nie zostały spełnione. W zawiadomieniu informuje się również, że odrzucenie wniosku nie oznacza, że inne wymagania nie zostały uznane za spełnione.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący